THE DAILY HEBREW JOURNAL
H. WINBERG, President, Gen. Mgr. H. HIRSH, Editor
The Only Daily Jewish Newspaper in the Province of Ontario
PUBLISHED BY
— CANADIAN JEWISH PUBLISHING CO., LTD. —
67 Elizabeth Street Telephone Main 4582
SUBSCRIPTION RATES: $3.50 PER YEAR
SINGLE COPY 1c.
Entered as Second Class Mail Matter at G.P.O. Toronto, Ontario
January 22nd 1913

דער מענליכער אידישער געווינס פון דער מלחמה

אז די אייראפעאישע מלחמה האט געמאכט א גרויסען חורבן צווישען אידען, איז שוין א זאך האט אלע ווייסען, עס שיינט אבער, אז גאר אזא גרסע רעזולטאטען פאר אונז וועט זי ניט בלייבען.

די ערשטע שפראצנגען פון א גוטער זאך האבען זיך שוין אנגעפאנגען ארויסצוצייגען. דאס אידישע פאלק האט אנגעפאנגען צו רידען וועגען פעראייניגונג; מען רעדט וועגען שאפען א אידישען קאנגרעס, זאגאר א שטענדיגען אידישען פארלאמענט, מען רעדט וועגען פעראייניגען זיך אין יעדען לאנד, אין יעדער שטאדט זאגאר; די מאגעס־פראגע פון טאג אין דער גאנצער אידישער פרעסע איז פעראייניגונג פון אלע סארטען און אויף פערשידענע אופנים.

די כוואליע פון נאציאנאלע געפיהלען וועלכע האט פערפליצט די גאנצע וועלט, וועלכע האט זאגאר צוריסען דיא שטארקע אינטערנאציאנאלע בעוועגונגען פון סאציאליזם און אנדערע עהנליכע וועלט־אידעאלען, האט אויך פערכאפט די אידישע נאציע; אידען האבען זיך אנגעפאנגען טוליען איינע צו די אנדערע, צו דערגעהנטערען זיך, צו רידען מיט א פריינד־ליכערען טאן; די גרויסע קומען צו די קלענערע, די קלענערע צו די גרויסע פרעמדע פון נעכטען ניכען זיך שלום עליכם און אבהאהל מיר האבען נאך קיינע גרויסע זאכען ניט אויפגעטהון, איז שוין אבער, ווי געזאגט, גר מאכט דיא ארען א גאנץ גוטער אנפאנג.

דער פאקט איז נאך מעהר ערפרעהענד דערמיט, וואס די רייד וועגען פעראייניגונג זענען צוערשט געקומען פון די העכערע קלאסען, פון יענע קלאסען, וועלכע האבען אימער ניט געוואלט הערען וועגען אידישע נאציאנאלע אחדות; פון דער ענגליש־אידישער, פראנצויזיש־אידישער, איטאליעניש־אידישער און אמעריקאניש־אידישער אריסטאקראטיע. אונ־זערע פערשידענע גדולים וועלכע האבען אימער געלייקענט אין דער עקזיס־טענץ פון א אידישער נאציאן, זיי האבען בלויז אנערקענט דאס יודענטהום אלס א רעליגיעזע פארמע פון געוויסע בירגער. זיינען יעצט געקומען צום שכל, אז מיר זענען אויסער בירגער פון פערשידענע לענדער, אויך א פאלק פאר זיך אליין, מיט אייגענע פראבלעמען, אייגענע אינטערעסען, אייגע־נע צרות און אייגענע האפענונגען; זיי האבען אנערקענט די נויטווענדיג־קייט צו ארבייטען געמיינזאם און זיי רידען יעצט וועגען א פעראייניגונג מיט די מאסען, א זאך וואס זיי האבען ביז יעצט געהאלטען פאר אן אונ־מעגליכקייט.

א געוויסער פראפעסאר אין פאריז האט ניט לאנג בעמערקט, אז אידישען די היות און אינזעקטען קומען יעצט פאר גראדע אזעלכע מלחמות ווי צווישען מענשען; ער האט עס איבערצייגט צו פיעלע וויסענשאפטס־לייט מיט לעבעדיגע פאקטען און ער האט דערפון געדרונגען, אז די פלאנע־טען האבען עס יעצט אויסגעאיבט אזא איינפלוס אויף אלע לעבעדיגע בע־שעפענישען, זיי זאלען פיהלען ווי צו פיהרען א קאמפף צווישען זיך; ער בעהויפטעט דעריבער אז דיא יעצטיגע מלחמה אין אייראפא איז אויך דער רעזולטאט פון דעם פלאנעטען־איינפלוס. וועלכער האט געמאכט א גרויסען טהייל פון דער מענשהייט קאמפף־לוסטיג.

אויב מיר זאלען גלויבען יענער בעהויפטונג פון דעם פראפעסאר, מוזען מיר אויך זאגען, אז אנדערע פלאנעטען האבען געהאט אויף דער מענשהייט אן אנדער איינפלוס, פון וועלכען זי זאל אנגעשטעקט ווערען מיט נאציאנל־מיקראבען און ווערען פעראייניגונגס־לוסטיג.

דאס אידישע פאלק האט זיך אויך אנגעשטעקט מיט יענע מיקראבען מעהר אדער ווייניגער, דאס איז כמעט א זיכערער פאקט. אורטהייל ענדיג נאך די לעצטע פאסירונגען אין אלע אידישע צענטערען און זעהענדיג ווי אלעס שטרעבט ביי אונז צו פעראייניגונג נאכדעם ווי עס איז שוין געווען א זיכערע זאך, אז די צובראכענע שטיקלאך פון אינזער נאציאן קענען זיך בשום אופן ניט צוזאמענלעגען; אז די טרוקענע, פערדארבע אידישע ביינער קענען אויף זיך קיין הויט און פלייש קיינמאל ניט אנציהען.

וואס עס זאל ניט זיין די אורזאכע פון דעם נייעם ווינד אין דער אידי־שער מחנה, איין זאך איז זיכער, אז דער נייער ווינד איז דא און ער בלאזט זעהר שטארק.

און ווען אויף דעם אידישען חורבן פון דער מלחמה, זאל ווירקליך קענען אויפגעבויעט ווערען א אידישע פעראייניגונג, וואלט עס זיכער געווען דער ערשטער שוואלב. וועלכער וואלט אונז געבראכט די פרעהליכע בשורה פון דעם אידישען פריה לינג, ווייל אלעס וואלט דורך דער אידישער פעראייניגונג אויסגעבעסערט ווערען, אלע אידישע צרות אין גלות וועלען דורך דעם פערשווינדען, און פליכט טאקי דער גלות אליין אויך.

אויסבעסערונגען אין דער תלמוד תורה

מיר האבען שוין איינינע מאל אויף דיעזען פלאץ געשריבען וועגען דער היגער תלמוד תורה און זיי זי ווערט פערגאכלעסיגט פון דער היגער אידישער בעפעלקערונג; מיר האבען שוין איינינע מאל אפעלירט צו די אידען פון שטאדט צו זעהען טהון עמוואס פאר דיעזעה וויכטיגער אינסטיטו־שען אנצייגענדיג איהר גרויס וויכטיגקייט און נויטווענדיגקייט.

עס פרעהט אונז יעצט צו מעלדען, אז מיט דער תלמוד תורה האבען זיך ענדליך פעראינטערעסירט פעהיגע און טיכטיגע פערזאנען און זיי פלא־נעווען יעצט צו אונטערשטעלען דעם איבענדערמאהנטען אידישען ערציי־הונגס־אנשטאלט אויף א פעסטען און געזונטען באדען, הן פינאנציעל, הן מאראליש.

עס ווערט יעצט פארמירט א שטארקע פינאנס־קאמיטע פון פראמי־נענטע היגע בעלי בתים, ווי אויך א באארד אף עדיוקיישאן, די ערשטע ווענט זיך אין גאנצען אבגעבען מיט ברענגען די פינאנצען פון דער תלמוד תורה צו אן ערפאלג. ווערהרענד די צווייטע קאמיטע, ווערט זיך שטארק און שטענדיג אינטערעסירען מיט דער פראגראם פון די למודים, מיט דעם אויסוואהל פון די לעהרער און ביכער און מיט דעם פראגרעס פון די תלמידים.

די ביידע קאמיטעס האבען שוין צוגעצייגען נייע פרישע בלוט, יונגע ענערגישע מענשען וועלכע פערשטעהען זייער אויפגאבע און וועלכע זענען בערייט צו ארבייטען מיט זייער גאנצער קראפט ניט פון כבוד וועגען, נור אויס ריינער איבערגעבענהייט צו דעם אידעאל. אויס פערלאנג צו זעהען אז די היגע אידישע קינדער זאלען ערציהען ווערען אין דעם אידישען גייסט, אנשטאדט דעם וואס ביז יעצט ווערט זייער אידישע ערציהונג אדער אין גאנצען פערגאכלעסיגט, אדער עס ווערט אנגעטרויעט צו פעדלער־מלמדים וועלכע מאכען די קינדער פאר אלעס אין דער וועלט אבער ניט פאר אידען.

די נייע אויסבעסערונגען אין דער תלמוד תורה וועלען זיכער צוצי־

דער אמת וועגען פאלעסטינא

— C —

ידיעות וועגען די פאסירונגען אין פאלעסטינא, וואס זענען אם מיינסטענס געקומען פון אלעקסאנדריא, האבען אויף נערודערט און בעאונרוהיגט די אידען פון דער גאנצער וועלט, און איבערהויפט די ריסישע אידען, וועלכע זענען ענג פערבונ־דען עקאנאמיש מיט ארץ ישראל, דער־פאר האבען א גרויסען און וויכטיגען איני־טערעס די ידיעות פון זעהר זיכערע קווע־לען, וואס די פאלעסטינער פארשטעהער און כלל טהוער, האבען לעצטענס ערהאל־טען.

עס צייגט זיך ארויס, דאס די אידי־שע קאלאניעס לעבען ריכטיג איבער א גרויסען קריזיס, נאר ס'איז אבער ניט ריכטיג די אלעקסאנדר'ער בעהויפטונגען, דאס די קאלאניעס זענען אין גאנצען צור ראבירט און פערניכטעט געווארען. פון א בעפעלקערונג פון 110.000 מאן וואס די קאלאניעס האבען געהאט, זענען בלויז אבנעפאהרען 5.000, און הויפטעכליך פון גלות איז כמעט קיינער פון די קאלא־ניסטען ניט אבנעפאהרען, און פון דער קליינער צאהל וואס זענען אבנעפאהרעד זענען בלויז געווען עטליכע וואס זענען אבנעפאהרען זענען בלויז געווען אין לאנד צו 2 יאהר און איינער 5 יאהר.

די וואס זענען אבנעפאהרען, פון יהודה בעשטעהען פון פרויען, וועפענס מענער וואוינען אין רוסלאנד, שיליער וואס זענען זיך געקומען לערנען פון רוסלאנד, זקנים, וואס זענען געקומען שטארבען אין ארץ ישראל, און פלעגען לעבען פון די פאאר רובעל וואס די קינדער פלעגען זיי צושיקען פון דער היים, און ארבייטער, וואס האבען דורך'ן קריזיס ניט געהאט קיין ארבייט.

פון די אייגענטהימער — קאלאניס־טען האט נאך קיין איינער ניט פערלא־זען דאס לאנד.

די טערקישע רעגיערונג פארערט אפילו אז די וועלכע זענען געבליבען אין לאנד, זאלען ווערען טערקישע אונטער־טהאנען, נאר מ'האט געפועל'ט אז מ'זאל זיי געבען צייט דערצו. די טערקישע רע־גיערונג זאגט צו, אז פון דעם מאמענט פון איבערגעהען אונטער איהר שוץ, וועט זי קיין סאלדאטען ניט נעהמען פאר א יאהר צייט, וואס איז יעצט א גרויסע א גרויס־סע פריווילעגיע, ווייל מ'האפט אז די מלחמה וועט אזוי לאנג ניט דויערען; זי וועט אויך נעהמען 40 פראנק, אנשטאט 100, פאר ווערען אונטערטהאנען מיט א גאנצע פאמיליע.

די אלע רעקווייזיציעס פון ערד, פערד, בהמות און פראוויזיען, זענען גע־מאכט געווארען פון א ספעציעלע קאמי־סיע, וואס איז געקומען פון קאנסטאנטי־נאפעל, און יעדעס בעזונדער איז רעגיס־טרירט געווארען און מ'האט אויף דעם אויסגעגעבען א רעגיערונגס רעסיט. מ'האט אבער קיין זאך ניט קאנפיסקירט.

מ'דארף אויך ניט פערגעסען, אז צוויי דריטעל פון די ערד און חיונער וואס די פאלעסטינער אידען בעזיצען, פון טער־קישע, דייטשע, עסטרייכישע, האלענדי־שע און אמעריקאנער אונטערטהאנען, און זעהר פיעל אויף פראנצויזישע פארשטע־הער פון באראן ראטשילד, און די יק"א.

די אבטהיילונג פון דער אידישער קאָ־לאניאל באנק אין קאנסטאנטינאפעל, פונקציאנירט אונגעשטערט, אין פעלעס־טינא האט מען די בראנטש צונעמאכט, נאר די דירעקציע האפט אז דורך דער מיה פון אמעריקאנער אמבאסאדאר מארגענט־האי, וועט מען זיי ערלויבען צוריק צו עפענען, (דאס איז שוין געשעהן).

וועגען די שולען און יפו און ירושלים, חיפה, שולען פון הילפס פעראין, יופ'ער גימנאזיום, לעהרער סעמינאריום, און אלע קאלאניסטישע שוהלען אז ערהאלטען גע־ווארען א ידיעה, אז זיי פונקציאנירען אלע, אחוץ דער מיידלאך שולע אין יפו. די שוהלען פון דער אליאנס אינזראעליט, האט מען געהאט צומעמאכט, נאר מ'האט זיי נאכהער ווידער געעפענט. אין אלע שולען לערענט מען, ווי אימער, אויף העב־רעאיש.

די ידיעה פון אלעקסאנדריא אז די טערקישע רעגיערונג פערפאלגט די הע־ברעאישע שפראך, — איז דארט ניט גוט פערשטאנען געווארען. מ'האט נאר גע־פארערט, אז אלע פלאקאטען שילדען איבער די קלייטען, און ברעטלאך אויף די מיהרען, זאלען האבען גלייך מיט דעם העברעאישען אויפשריפט אן אראבישע אי בערזעצונג, ווי אויך איז ניט ריכטיג די ידיעה, אז די אראבער האבען פערכאפט אידישע קאלאניעס. די רעגיערונג האט נאר געשטעלט שומרים אין די קאלאניעס, אידען און אראבער.

אין גלול איז רוהיג. וועגען יהודה קען מען אבער דאס זעלבע ניט זאגען, ווייל די נעגנער געפינט זיך נעהנטער צום סוץ קאנאל, וואו עס קומען פאר שלאכ־טען.

די עקאנאמישע לאגע איז אבער אין פאלעסטינא זעהר א געדריקטע, און די פיעלע אונבעשעפטיגטע נויטיגען זיך אין הילף. די אמעריקאנער אידען העלפען זעהר פיעל; מ'האפט אז אידען פון אנ־דערע לענדער זאלען העלפען שנעל ווי מעג ליך, מיט וואס זיי קענען נאר, די ענגלי־שע רעגיערונג האט ערלויבט ארויסצופיה־רען געלד פון אלעקסאנדריא צו שטיצען די פאלעסטינער אידישע בעפעלקערונג.

די ידיעה אז דער יפו'ער פארט איז געמינעוועט — איז ניט ריכטיג.

מ'האט אויף געשריבען אז פון דער אידישער קאלאניע קאסטיניע, האט מען אלע קאלאניסטען ארויסגעשיקט אין מען האט דארט די גענענד בעפעסטיגט. דאס האבען בלויז איבערגעלעבט א שרעק, ווייל מען האט נעבען דער קאלאניע געפונען א דער'הרג'טען אראבער. ס'איז אנגעקומען א קאמיסיע, און יעצט פיהרט זיך א לאנ־גער פראצעס, וואס וועט דויערען יאה־רען, ווי געוועהנליך, אין טערקיי.

מ'האט אויך געמעלדעט אז אין דער קאלאניע חדר (גלול) האט מען צוליעב סטראטעגישע צוועקען אויסגעהאקט א עקאליפטוס וואלד, וואס האט געקאסט 25 יאהר ארבייט און פיעל געלד. עס צייגט זיך אבער ארויס, אז דארט איז ניטא קיין איין טערקישער סאלדאט, און מ'האט קיין איין בוים ניט אויסגעהאקט.

מ'האט אויך געמעלדעט, און עס האט געמאכט א געוואלדיגען רושם, די ידיעה אז די מיליטערישע בעאמטע פון ירושלים האבען ארויסגעגעבען א בעפעהל צו אונ־טערדריקען אלע ציוניסטישע ארגאניזא־ציעס און אונטערנעהמונגען אין פאלעס־טינא, און אז מ'וועט בעשטראפען דעם יעניגען וואס וועט בעלאנגען צום ציוניזם מיט'ן טויט. יעצט ערפאהרט מען אבער, אז קיין אפיציעלער בעפעהל איז ניט ארויסגעגעבען געווארען, נאר אין אנ־אראבישע צייטונג וואס געהט ארויס אין ירושלים האט בעג־אלאדין, דער נאהענ־סטער ראטהגעבער פון דזשעמאל פאשא, אנגעשריבען אנ'ארטיקעל, אין וועלכען ער האט געפאדערט אז מ'זאל אונטערדריקען דעם ציוניזם — און דאס האט ארויסגע־רופען די בהלה.

מען האט אויך פון אלעקסאנדריא גע מעלדעט, אז מ'האט ארויסגעשיקט 28 פון די אנגעזעהנסטע פאלעסטינער כלל־טהוער אין טיף אזיען. די געשיכטע איז פארגעקומען אזוי: דזשעמאל פאשא, דער גובערנאטאר פון פאלעסטינא, האט זיך דערוואוסט אז די אידישע פיהרער זע־נען שטארק אונצופרידען מיט זיין בע־פעהל צו ענטוואפענען די „שמורים", האט דזשעמאל פאשא ארויסגערופען צו זיך 12 מענשען: פון ירושלים — דר. סענאל און י. ד. יעלין; פון יפו — מ. דעזינהאף, דר. באגראטשאוו, דר. טוראוו, בערלין, אבראבאי, גאלדענבערג, י. גרא־זאווסקי און סלושטש; פון פתח ציון — מ. מייעראוויץ. דזשעמיאל פאשא האט זיי אנגעוויזען, אז אין קריעגס צייט טא־רען זיי ניט קריטיקירען אפען זיינע האנד־לונגען — און האט זיי דערפאר ארויסגע־שיקט אין טיווערייאדא. ער האט זיי נאכ־הער ערלויבט אריינצוקומען.

אין דער צייט ווען די אדישע צרות נעהמען שוין אריבער איבער די ברעגעס, ווען דער אונגליק איז אזוי גרויס און די וואס האבען אין פאלעסטינא איינגעגע־וויסען ניט וואס איבערצוטראכטען, איז ווינשענסווערטה, אז זיי זאלען זיך בע־קענען מיט די אויבענדערמאהנטע פאק־טען, וואס קומען פון כלל־טהוער, וואס ווייסען די געגייע לאגע פון די פאלעסטי־נער אידען, כדי זיי זאלען זיך בערהיגען.

בריעף פון ניו־יארק

פון א נוי יארקער

ברוכים אתם, געבענשט זענט איהר אידען פון דער פראווינץ. אייערע נערוועז זיינען ניט אנגעצויגען צום פלאצען און אירע מחות זיינען קלאהר, ריין, פיליכט אמאהל פוסט — איהר זאלט אויף מיר קיין פעראיבעל ניט האבען, מיר זיינען דאך איינענע מענשען — יעדענפאלס ניט פערטומעלט ווי אין דער גרויסער שטארט איבערהויפט ווי אין ניו יארק הבירה.

פליינע דבורים ווילט איהר?

נאט אייך:

אין בלאטעטאון, למשל, לעזט חיים מענדעל דער קאסטומער פעדלער איין צייטונג, לאמיר זאגען דאס טאגעבלאט, און זיין זוהן, ווי הייסט ער דארט דער ווייסער חברה'ניק, לעזט אויך איין צייטונג, דעם "פארווערטס", למשל. חיים מענדעל, דער אלטער, איז א שטילער דר־היגער איד געהט זיך מיט זיין גאנג שוין פון יאהרען און יאהרען, גלויבט אין זיין שוהל מיט'ן חזן מיט'ן מחזור, קוקט ארי־בער, איבער די בריל'ען, אויף זיין זוהנדעל ווען יענער עסט אהן א היטעל אדער ווען ער טהוט אזוי אן עולה'נקע.

איין גאנג, זיין אלטער גאנג, איין שניט און איין ארט דענקען.

א רוהיגער איד מיט גאנצע נערוועז.

דער "משומד" זייגער, ווי ער רופט זיין זוהנדעל, לעזט דעם "פארווערטס" און ער איז אויך גאנץ רוהיג. אן אנדער גאנג אפילו, אן אנדער שניט, אנדערע רעיונות, עס שטימט אבער... ער ווייסט אז אויף דער וועלט זיינען פאראן צוויי קלאסען:

איין קלאס בעשטעהט פון ארבייטער, וואס מאכען אלעס און אליין האבען זיי קרחת, שאפען אלע ריכטהימער און אליין זיינען זיי גרויסע קבצנים, און דער צווייר טער קלאס זיינען די פאבריקאנטען, דיא פאסקודניאקעס, וואס טהוען אליין גאר ניט און האבען כל טוב, לעבענדיג אויף'ן חשבון פון דעם ארבייטער.

ער ווייסט אז אויסער דעם "פאר־ווערטס" זיינען פאראן נאך צייטונגען, נאר זיי רעכענען זיך ניט...

ער גלויבט אין זיין "פארווערטס", ווי יענער אין טאגעבלאט.

ביידע גאנץ רוהיגע און סאלידע מענ־שען און, איבערהויפט, מיט גאנצע נער־ווען און מיט ריינע מוחות דאס הייסט ניט קיין צוטומעלטע.

אנדערש איז עס אבער מיט'ן נוי־יארקער אידען וואס לעזט. אז ער טראגט עס אריבער איז ער פון איינען.

דער עלעוויטאר וואס קלאפט אין קאפ פון אויבען אהן אז אויפהער ווי דאס פליגעל פון טיטוס הרשע. דאס לויפעניש און יאגענישי פון די קארס, סאבוויס און פוישקארטס, דער הו־הא מיט'ן רעש און געפילדער פון גיהנום צורודערען ניט אזוי די נערוועז מיט'ן מח ווי די צייטונגען.

* * *

מיינער אן אלטער בעקאנטער פלעגט זיך קלאגען פאר מיר — דאס איז געווען מיט יאהרען צוריק ווען עס איז נאך ניט געווען קיין טעגליכע אידישע סאציאלים־טישע צייטונג, בלויז די "ווענטליכע "ארבייטער צייטונג" — איך ווייס ניט, פלעגט ער זאגען, וואס מיט מיר איז, לעז איך די "ארבייטער צייטונג" בין איך א סאציאל דעמאקראט, לעז איך די "פרייע ארבייטער שטימע", ווער איך אן אנאר־כיסט".

עס פלעגט מיר פשוט רייסען דאס הארץ אויף אויהם. לויט זיין קרימען זיך האב איך פערשטאנען אז אין זיין מיח איז א גאנצער טומעל און דאס דער בעל דבר מאטערט זיך נעבאך א גאנצע וואך ווי עס איז ארויסצוקריכען פון דעם פלאנטער ביז די "ארבייטער צייטונג" ערשיינט ווידער און ער לעזט זו. דורך מיט קאפ און אלע ספיקות ווערען פערענטפערט און ער בערוהיגט זיך און איז שוין ווידער א "גאנצער" סאציאל דעמאקראט, ביז ער לעזט דעם נייעם נומער "פרייע ארבייטער שטימע". ווידער די נעכטיגע נעכטער צובראכען, און ווידער לייגען זיינע נעכטיגע אידעאלען אין שטויב און ער־ניעדריגט און ווידער דער זעלבער טומעל אין מוח.

צופעליג איז דיעזער לעזער היינט נעבאך אן אלל־רייטניק, און איז שוין "פראקטיש" און לעזט ענגליש און, פאלגליך, איין צייטונג, איין סארט צייט־טונג, יעדען טאג און — ער לעבט נאך!

ווי וואלט אבער ערזעלבער פוסח על שתי הסעיפים'ניק אנגעשפארט ווען ער וואלט געלעזען אידיש?

אין דער פריה וואלט ער געמוזט לעזען דעם "מארגען זשורנאל", ווייל עס איז די איינציגע אידישע מארגען צייטונג. א גאנץ "בבבוד'ע" אמעריקאניזירטע בעל־הבית'ישע צייטונג. א צייטונג וואס היצט זיך ניט, לויפט ניט און כאפט ניט ווייל זי האט אין דער פריה קיינע קאנ־קורענטען. זי שרייבט ניט קיין גאנץ גרויסע אותיות אויף די נייעסטע נייעס אפילו.

א נייעס למשל ווי דאס וואס א פאלק סאלדאטען האט פערנוואלדיגט א פיצעלע האלב יעהריגע מיידעלע, איז זי מודיע גאנץ רוהיג און געלאסען מיט א קליין קעפעלע פון אויבען גלייך ווי עס איז גאר ניט געשעהען פון גרויסער וויכ־טיגקייט...

די זעלבע פיקע קעפעל שטעלען זיי אויף א נייעס אז אין רוסלאנד האט אויסגעבראכען א רעוואלוציאן פון איין עק לאנד ביז אין צווייטען.

די אידעאלען וואס דיעזע צייטונג פערדיגט זיינען אויך ניט קיין אי־איי־אי־אי־ריגע. זי נעהט זיך מיט איהר רוליגען, פראקטישען, געשעפטסמעסיגען באלעבא־טישען גאנג. זי האלט פון קיינע איזמוסען.

פערקעהרט איהר טרעפט אפט דיא רעראקציאן גיסענדיג איין קאלטע וואסער אויף איהרע לעזער כדי זיי זאלען פון היין, ניט אראבגעפיהרט ווערען פון קאלטען און פראקטישען וועג.

ווערט ער, דער לעזער הייסט עס, בעאיינפלוסט פון דער איין קאלטער אט־מאספערע און איז זיך אזוי באלעבאטיש קאלט ביז — ער קריגט איינס א זייגער דעם "פארווערטס".

און דעם "פארווערטס" מוז ער לע־זען איבער פערשידענע אורזאכען:

ערשטענס, ווייל עס זיינען שוין אוועק איניגע שסונדען און עס ווילט זיך שוין נייערע נייעס.

צווייטענס, ווייל ער איז א יוניאן מאן מוז ער ווייסען די יוניאן און ארבייי־טער נייעס.

דריטענס, ווייל דאס איז גאר אן אנדער סארט צייטונג, ניט נור איז דא אלעס היים און היטציג, נור דער גאנצער כאראקטער איז אן אנדערער, און פון אלעס וואס אונזער לעזער האט געלעזען אין דער פריה איז געווארען אש און בלאטע. פון אמת איז געווארען שקר און פון שקר — אמת, און דער "פארווערטס" האט מנצח געווען ביז — ער לעזט דעם קונדס.

דער קונדס נעהמט, מיט א שמייבעלע אדויף'ן פנים, אלע זיינע, דעם לעזערס, "גרויסע" און קעהרט זיי איבער אויף דער לינקער זייט, און טהוט זיי אן פאיאצקע מיצלען, און "ערקלערהרט איהם" אז שלום אש איז א לוגנער, אז פרץ הירשביין קען אנטהאן גוט זיין שניפס, אז ווינטשעווסקי איז א באבעצע, אז זשיטלאווסקי איז א גאר ניט, אז קאהאן איז אן אויסוואורף, אז בובליק איז א בהמה אז אלעס איז בלאטע שבבלאטע...

און ער פיהלט אז דער מוח קעהרט זיך איהם איבער.

און ווי האלט עס מיט די גוים אין דיעזער בעציהונג?

די גוים ליידען דא בלויז פון דעם גרויס שטאדטישען טואראאר אבער ניט פון זייערע צייטונגען:

דער סאציאלאנגישער דעפארטמענט פון קאלאמביא יוניווערזיטי האט ערשט פערעפענטליכט א סטאטיסטישען שטוד־יום איבער די טעגליכע צייטונגען וואס ווערען פערעפענטליכט אין ניו יארק אין פערשיעדענע שפראכען, וואו עס ווערט קאטעגאריש בעוויזען אז ווערהענד דיא ניט אידישע צייטונגען גיבען מעהרסטען טהייל זייערע לעזער נייעס, אלס לעזע שטאף אין גאנץ וועניג זאכען וואס האבען וועלכען עס איז פובליציסטישען אדער לי טעראריישען ווערטה, גיבען די אידישע צייטונגען פונקט פערקעהרט, נייעס זעהר וועניג און די גרעסטע טהייל פון צייטונ־ווערט אויסגעפיהלט מיט עדיטאריעלע, פובליציסטישע, ליטעראריש און פילא־זאפישע ארטיקלען.

אזוי אז ווערהענד דער ניט אידישער לעזער שטודירט זיין וועלט אנשויאונג אין ביכער אדער אין מאגאזיליכע זשור־נאלען געפינט זיי דער איד אין זיין טעג־ליכער צייטונג, און דער רעזולטאט איז, אז כולו חכמים, כלנו נבונים, נאר מעהר פון אלעס איז דער צינגס בוי אונז פער־שפרייט און טאקי דערפאר, ווייל אנווייר זענדיג אז יענעמס טהעאָרי טויג ניט פויילט מען זיך ניט און מען ווייזט אז ניט נאר די טהעאָרי איז א דער בעגרינדער פון דער טהעאָריע איז א כלי־בו'ניק און אזוינער און אזוינער, און דער ווייטי־בלאט בענוגענט זיך ניט מיט קריטיקירען דאס לעבען אין אלגעמיינעם, פערקעהרט דאס לעבען לאזט ער צורוה און הויפטזעך ליך ווייצעלט ער זיך אויף אמיאוסען און ציניש אופן פון אונזערע בעסטע, פון די טאָן געבער, און דער דורכשניטליכער לעזער ווערט א צוטומעלטער אין קומט צום שלום אז אלעס איז — ווי מרד'לע זאגט — א טפו!

נאר צו ער קומט צו אזא שלום אדער צו אן אנדערען אין אפשר קומט ער נאר טער, האט דער נעכאפט?

— און פאר

ווילען? און פאר

"קונדס"? א

וויטצלען זיך?

דער סוף א

עולם האט טוויז

ווערען צוטומעל

פון דער פראווי

איהר כאפט ניט

איהר נעהמט זיך

און אזוי וואס

ווען עס איז וו

לעזט דיעזען לייבעל
MAGIC BAKING POWDER
MAKES THE WHITEST, LIGHTEST
CONTAINS NO ALUM
לעזט דיעזען לייבעל
DIRECTIONS
THIS BAKING POWDER IS COMPOSED OF THE FOLLOWING INGREDIENTS AND CONTAINS NO ALUM

„פארטשרים"

יוסף שלאסבערג, רעדאקטאר

ארגאן פון די אמאלגאמייטעד קלאדהינג וואָרקערס אף אמעריקא, א וועכענט־ליכע צייטונג פאר די שנייידער ארבייטער און אויך פאר אלע אנדערע ארבייטער מיט מיטווירדקונג פון: יוסף שלאסבערג, דוד פינסקי, דר. מאקס גאלדפארב, א. י. שיפליאקאף, מאריס ראטענבערג, בן מתתיהו, א. מילער און אלעקס קאהן.

איינצעלנע קאפיע 2 סענט

אין אלע דוואָרקינס סטארס 145 סענט־פעטריק סטריט, 64 עליזאבעט און 465 קווין סטריט וועסט.

מ. העלער
176½ קווין סט. וועסט
נייעס פיר אידען
איין אידישע סטאר
פאר אידען
מיר מאכען אלערליי דזשולערי גלייך אויף'ן פלאץ. התונה רינגען ווייל איהר וואַרט, מיר פיקזען אלערליי דזשולערי פאר דעם ביליגסטען פרייז.
14 קערעט התונה רינגען 80 סענט א פעני־ווייט.
18 קערעט התונה רינגען $1.00 א פעני־ווייט.
וואטשעס געקלינט גוט און גאראנטירט 40 סענט
מיין ספרינגס 40 סענט, הייר־ספרינגס 40 סענט דזשולס 40 סענט, סטעפס 50 סענט.
מיר מאכען אייערע אלטע דזשולערי ווי נייע פיר א קליינעם פרייז.
אלערליי ברילען ריכטיג געפאסט צו אייערע אויגען 98 סענט.
מיר גיבען אייך ראיעלע סחורה פאר דעם ביליגסטען פרייז.
מ. העלער
176½ קווין סט. וועסט טאָראָנטאָ